

„Isten rendjén kívül”

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXVI. évfolyam, 34. szám, 2022. augusztus 26.

Pór Péter: Utolsó útitársak. Költők, esztéták. Kalligram Kiadó, Budapest, 2022, 235 oldal, 3500 Ft

Amikor Pór tanúságtételről beszél és tudásának inaktualitását regisztrálja, ebben is a melankolikus regisztert érhetjük tetten. De talán itt nem csupán a személyes tudás és az értelmezői stratégiák (vélt vagy valós) inaktualitásáról van szó, hanem egyáltalán egy létmód, egy éthosz (vélt vagy valós) inaktualitásáról. Egy olyan éthoszról, melyről talán a Fodor Gézáról szóló esszében ír a legszebben. A megvesztegethetetlenségől: „a művészetről, a művészet elvi normájáról kidolgozott elképzelésében volt megvesztegethetetlen; és annak viszont, aki valamennyire közelről élte meg vele az évtizedeket, az elképedés határán kellett felismernie, hogy mindenekelőtt és mindenekfölött ennek a professzionális magatartásnak a kialakításában volt megvesztegethetetlen”. (210.) Még akkor is, ha azt tartotta, hogy Európa ezen részén nincs semmi „életkultúránk”, és tökéletesen bizalmatlan volt a magyar társadalommal és a modern világgal szemben.